

בולי יום העצמאות ה-13

Independence Day Stamps - 1961



השירותות הבולאי
תל אביב - 1961 . ירושלים . חיפה

PHILATELIC SERVICES
JERUSALEM . ISRAEL

גם השנה מתארים בולי יום העצמאות את פרחי ארצנו. ד"ר י. גליל מהאוניברסיטה של תל אביב מספר עליהם כדלקמן:

הדס מצוי.

ההדס הוא שיח לא גבוה שמרוק כל השנה. הוא גדול בחורש של הכרמל והגליל. בהרי צפת אפשר לראות כרי הדס צפופים המתבלטים למרחוק בצבען הרענן ובאזורתם המיווחדת. את הדס מרבבים גם לגדל כשייח' תרבותי הודות לעולומו הנאה וריחו החריף.

עליה הדס גולדניים ומופיעים שנים שניים או שלושה שלושה לאורך הגבעול. העלים ריחניים מאד. הפרחים, לא גדולים, בעלי כותרת לבנה והרבה אבקנים. הפירות — ענבות כחולות כהות.

ההדס תפש מקום נכבד במיתולוגיה ובדת של עמי הקדם. במקרא הוא נזכר פעמים רבות כסמל להתחדשות ולפריחה, לדברי ישעה הנביא: "...אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן..." (ישעה מ"א, י"ט) ובמקום אחר: "... תחת הסרף יעלה הדס..." (ישעה נ"ה, י"ג). הדס הוא אחד מרבעת המינים שמצווה לברך עליהם בחג הסוכות. לתכלית זו משמש הדס "בשר" בעל שלשה עלעלים בדור. חכינו הרבה לדרכו על הדס, בעיקר בקשר לסימני ותכונתו של הדס הכשר. להבדילו מן הפסול.

הרבה מנהגי קדם קשורים בהדס. בעיקר בשמחות ובחתונות בישראל ואצל העמים השכנים. גם כיום אפשר לפגוש את אנשי צפת כשם אוספים ענפי הדס על מנת לחלקם מהדרין לברכת עצי בשמי מוצאי שבת.

חצב מצוי.

מי אינו מכיר את תפוחות החצב הנשאות. המופיעות בחודשי הקיץ האחרוניים ומתבלטות ברעננותן וצבען הלבן על רקע הנוף הקיצי הצעיר? החצב הוא אחד הצמחים הנפוצים בארץ ישראל, בהר ובسهלה, בקרקעות ובבתי גידול שונים. לחצב בעל גודל באדמה, סמור לפניו השטה. העלים צומחים ועוילים מתוך הבצל אחר הגשם והם אף גדולים ורחבים בהשוואה לעלי צמחי בצל אחרים.

התפרחת — אשכול נבואה. הנושא מספר רב של פרחים. לעומת הפריחה מתפשקים עוקצי הפרחים בכוון נצב לציר ועם סיומה הם חוזרים ונצמדים אל ציר התפרחת כלפי מעלה. הפרחים פתוחים יום אחד בלבד. מדי לילה נפתחת קבוצת פרחים חדש וכך הולך אוצר הפריחה ועולה לאורך ציר התפרחת עד הפרח בעל שש עלי העטיף. הפרחים המרובים הפתוחים בעת ובוונה אחת. מצטרפים ייחדיו לשטח לבן בולט. הפרחים מואבקים ע"י דבריהם זובוביים. הנמשכים אל טיפות הצוף המופרשות מן השחלה. בתחלת החורף מבשילים ההלקטים. מתבקעים ע"י שלוש קשות והזרעים השטוחים והקלים נפוצים ברוחת.

בצל החצב ועליו ארסים ואני נאכלים ע"י אדם או בהמה. מגדיו מכינים תרופות לאדם. ופטינונות-דרעל לחולדות וחרקים מזוקים.

הודות לשratio המעמיקים בקרקע השתמשו בחצב בארץ ישראל ובאזורות השכנות לתחים חלות וסימון גבולות. אפילו אם עוקרים את הבצל ממקום נשארים השרשים העמוקים בקרקע ולא קsha לגלוות את מקומם. מתkopפת התלמוד ידועה האגדה שטפורה ע"י רבי חנינה בשם ר' חיסדא. כי ביום הכבוש סימן יהושע את הגבול בין ארץ ישראל והארצות השכנות ע"י חצבים.

הרדוף הנחלים.

ההרדוֹף גדל בר בגדות נחלים במרכז הארץ ובצפונה. נוסף על כך מרבבים לנחלו צמח נוי בגינות ובסדרות. הוא שיח גבוה שמרוק כל השנה. עלייו גולדניים. דמווי אומל ומסודרים זוגות זוגות או בדורים. הפריחה היא בחודשי הקיץ. ההרדופים עוטים כתות מבהיקה של פרחים ורודים הנראית למרחוק. בצתחים התרבותיים שכחיהם גם צבעי האדים והלבן.

תפרחת ההרדוף היא סוכך מדומה. הפרחים מאוחים עם עלי כותרת ועטרית מצויצת מסביב ללוע. המקיים את העלי, מסתומים בזיפים ארוכים, שזרים ושוררים. הפרחים גדולים וריחניים. שנשארים פתוחים במשך ימים אחדים, מבקרים אך מעט ע"י חרקים. הפרי מואר. עשוי משתית מפוחיות, שמשבילים באביב ומפיצות זרעים שעירים רבים, שנשאים ברוח. ההרדופים התרבותיים הנם בעלי פרחים ממולאים ואינם נושאים פירות כלל.

עלי ההרדוף וклиפטו ארסים לאדם ולבהמה וידועים מקרי הרעלת רבים. אבותינו הכירו תוכנה זו ובמסכת חולין מציינת המשנה כי בהמה "שאכלת הרדוֹפני" אסורה למאכל משום סכנה נשאות.

THE MYRTLE (*Myrtus Communis*).

In biblical lore the perfumed myrtle is the symbol of peace, joy and bounty. Says the prophet Isaiah (55,13): "Instead of the thorn shall come up the fir tree and instead of the brier shall come up the myrtle tree." The Jews today, as of old, gather branches of the evergreen myrtle from the valleys and hills around Zefat, to decorate their booths for the ancient Feast of the Tabernacles.

To the Greeks the myrtle was a symbol of love and immortality — they used it for crowning their priests and heroes. The Romans wore wreathes of myrtle entwined with laurel after bloodless victories on the battlefield. In England a sprig of myrtle is often added to a bride's orange blossoms as a symbol of love and good luck.

Fragrant oils and delicate perfumes are produced from the scented myrtle.

THE SEA ONION (*Urginea Maritima*).

Rows of Sea Onion — an ancient legend tells us — were planted by Joshua after the conquest of Canaan to demarcate the borders of Israel. Today, this hardy plant is found growing wild in the coastal plains and on the hilly mountain slopes.

Appearing in the late August and September months, the Sea Onion brings the welcome tidings of the approach of autumn. Its tall, green stems, bare of leaves, carry clusters of delicately veined white blooms which provide a sharp contrast to the dry, sun-burnt earth. In the winter it sprouts a mass of long leaves.

THE OLEANDER (*Nerium Oleander*).

The identity of the "rose growing by the brook", mentioned in the apocryphal book of Ecclesiasticus, has created centuries of scholarly argument. It is believed today, that the reference was to the evergreen oleander shrub. Groves of oleander line the banks of the Lake of Galilee and water-courses in northern Israel. The pink or white masses of oleander flowers are often doubled and bear a striking resemblance to the rose.



בולי יום העצמאות ה-11
(תש"ט) וה-12 (תש"ז)
המתארים את פרחי הארץ

Stamps showing flowers
of Israel which were issued
in honour of the 11th and
12th Independence Day
(1959 and 1960).

הבולים צוירו ע"י ז. נרקיס, תל אביב
The designer of the stamps is
Z. Narkiss, Tel Aviv.



SPRING IN ISRAEL

PHOTO: PRIOR, TEL AVIV.

אביב בגליל

צילום: פריאור, תל אביב